

Bemærkninger til forslaget

Blandt mange andre elementer understreger Muhammedkrisen, at det danske samfund ikke har brugt særlig mange kræfter på at forberede sig på den ny globale virkelighed. »Den globale medielandsby«, der betyder, at hele verden kan lytte til det, vi opfatter som vores egen interne diskussion har nok overrumplet alle. Men det er jo kun toppen af et isbjerg, der viser, at vi som samfund ikke har gjort os klar til den ny globale virkelighed.

Statsministerens forsøg med nedsættelsen af et globaliseringsråd lider af den svaghed, at arbejdet næsten udelukkende har koncentreret sig om, hvordan vi kan klare os i den globale økonomiske konkurrence. Det er naturligvis vigtigt, men slet ikke nok. Det mangler helt at tage udgangspunkt i de globale problemer, som vi skal løse, og det mangler åbenhed. Og så mangler det helt at indtænke, at vi også skal arbejde med vores opfattelse af os selv – vores identitet i en tid, hvor hele verden ændrer sig så hurtigt.

Samtidig med at den økonomiske globalisering »drøner af sted«, oplever vi overalt på kloden en kulturel reaktion mod globaliseringen. I forskellige former for identitetspolitik søges en slags sikkerhed i en mere og mere national orienteret politik, der kan blive risikabel både politisk og økonomisk, og en mere og mere »etnisk« fokusering, vi risikerer kan føre til fremmedangst, etniske modsætninger og en tænkning, der polariserer – os mod de andre, nogle gange helt ud i det farligt ekstreme. I den sammenhæng spiller religion og religiøse følelser en stærk rolle som identitetsmarkeringer, hvorfor det også er vigtigt, at en sådan kommission arbejder med religion og identitet.

Forudsætningen for forslaget er, at vi kan undgå »civilisationernes sammenstød«, at det sammenstød ikke er naturøndvendigt, som nogle desværre tror, at vi skal gøre vores yderste for at undgå det, og at vi også kan gøre en indsats her i Danmark.

Dette forslag handler således ikke om de internationale initiativer, der er nødvendige i Muhammed-tegningernes kølvand i FN og i EU, og heller ikke om, hvad Danmark skal gøre udadtil i den sammenhæng.

Forslaget fokuserer derimod på den del, som vi kan gøre i Danmark for at blive klogere på verden i kølvandet på den største krise, Danmark har oplevet siden 2. verdenskrig.

Når forslaget introducerer begrebet verdensborger, er det for klart at markere, at de værdier, som man somme tider kalder danske andre gange nordiske, vestlige eller europæiske alle er universelle. Det handler bl.a. om menneskerettigheder, demokrati, ytringsfrihed og kampen for kvinders rettigheder. Det handler om at forene disse universelle værdier med respekt for andre baggrunde. Og så bygger tankegangen på, at vi i verden af i dag har langt mere til fælles på tværs af religiøse og kulturelle skel, end vi nogensinde tidligere i historien har haft det.

Forslaget lægger op til, at alle politikområder vurderes i forhold til den ny virkelighed – eller måske rettere ny modernitet som vi er på vej ind i, først og fremmest fordi meget dansk politik ofte mangler udsyn.

Uddannelsesområdet er et tydeligt eksempel:

Hvis man går ud fra, at omkring en tredjedel af den generation, der går i skole i dag, vil komme til at arbejde i en kinesisk- eller indiskejret virksomhed eller på anden vis tæt sammen med mennesker fra de to lande på et eller andet tidspunkt, inden de bliver pensionerede, så er det jo afslørende, at de meget ofte kommer ud af uddannelsessystemet uden at kende én kinesisk forfatter og måske heller ingen indisk. Vi kender generelt meget lidt til landene og deres folkeslag og er i øvrigt næsten uvidende om deres kulturelle normer, traditioner og historie. Det handler desværre om et udbredt manglende kendskab til ca. 2,5 milliarder mennesker ud af de 6 milliarder, som bebor kloden i dag.

Vi har afskaffet modersmålsundervisningen i stedet for at gøre arabisk og urdu til studentereksamenssprog, og verdensborgerbegrebet er endnu ikke en del af folkeskolediskussionen. Vi taler om tosprogede elever som problembørn, fordi de er tosprogede, når alle børn i fremtiden bør blive tosprogede for at klare sig godt. Disse brudstykker af en ny og inkluderende